

načnost postavljenih ciljeva, sadržajna kvaliteta, metodička kvaliteta i estetska kvaliteta. Prema svakom kriteriju naslovi su dobili bodove i u skladu s brojem bodova i jednu od triju ocjena: »prihvatljivo«, »preporučljivo« i »izvrsno«.

U knjizi je zastupljeno šesnaest medijalnih područja, kao što su primjerice: leksikoni, savjetnici, diskursi, serije dijapozitiva, igre, slikovnice, projekti, nastavni materijali, časopisi itd. Svaki pojedini objavljeni naslov iz spomenutih medijalnih područja prikazan je na jednoj stranici knjige, tako da predstavljaju odličnu informaciju. Naime, s nekoliko riječi naznačeno je područje obrađeno u nekom od naslova. Na primjer: »diskurs«, »antropologija«, »etika«. Osim toga navedeni su podaci o autoru, izdavaču, korisnicima (npr. nastavnicima, odraslima, mladima...), godina izdanja i cijena. Najveći dio prikaza kratka je informacija o sadržaju, problemima, aspektima itd. o kojima se u knjizi govori (didaktičkom materijalu, filmu i sl.), te jedna od triju spomenutih ocjena koja čitatelju služi kao orijentacija o vrijednosti navedenog rada. Zapravo, stručnjaci su recenzirali rad i sugeriraju čitatelju njegovo korištenje ili ne.

Na kraju knjige nalazi se popis od približno 350 pojmova prema kojima se vrlo lako može orijentirati u sadržaju publikacije, a priložen je i adresar izdavača radi eventualne kupnje knjiga odnosno drugih materijala.

Ökologie & Lernen je prva knjiga sažetaka koja daje prikaz novih naslova iz područja ekologije (i srodnih disciplina) u različitim medijalnim sredstvima, koji bi svakako trebala imati svaka ozbiljnija knjižnica u obrazovnim institucijama. Naravno, za one koji se posebice bave ekologijom, ovo je svakako preporučljivo informativno sredstvo.

Literatura:

1. WCED — World Commission for Environment and Development (1987). *Our Common Future*. Oxford.

2. Adriaanse, A. (1993). *Environmental Policy Performance Indicators*. Hag: Netherlands.
3. Spangenberg, J.H. /koord./ (1995). *Towards Sustainable Europe*. Nottingham: Russell Press.
4. Moscovici, S. (1982). *Versuch über die menschliche Geschichte der Natur*. Frankfurt/Main.
5. Hassenpflug, D. (1993). *Sozialökologie*. Opladen: Westdeutscher Verlag.
6. Bruckmeier, K. (1994). *Strategien globaler Umweltpolitik*. Münster: Westfälisches Dampfboot.

Ivan Cifrić

Hansruedi Wildermuth

PRIRODA KAO ZADAĆA

Piručnik praktične zaštite prirode u općinama

Državna uprava za zaštitu kulturne i prirodne baštine, Zagreb 1994, 297 str.

»Očuvanje prirode i čovjekova okoliša« jedna je od deset najviših vrednota ustavnog poretka Republike Hrvatske (Ustav Republike Hrvatske, čl. 3). Ona je vrlo zahtjevna u postavljanju stručne i političke operative, unatoč tome što državi stoje na raspolaganju različite institucije (od znanstvenih do upravnih) i mehanizmi (od normativnih do edukativnih) u postizavanju ovoga cilja. No, nedvojbeno je i to da se očuvanje prirode i čovjekova okoliša ne može postići samo državnim mehanizmima i sredstvima. Za to je potrebna općenito pogodna klima u društvu, koje ovu vrednotu uistinu smatra jednom od najznačajnijih. Osim toga, u zaštiti prirode i okoliša potrebna je vrlo široka mreža međusobno povezanih interesa i ideja, kako vladinih tako i nevladinih organizacija — od općine naviše. K tome i pojedinac u sredini u kojoj živi mora senzibilno percipirati svoj svijet ka-

